Ин якты кояшым әнием

Анадан бөек зат юк

Әнидән дә бөек, изге
Башка беркем җирдә юк.
“Әни!” диеп аваз сала
Бала тел ачылгач ук.

Әнисе янында икән
Димәк сабый һәрчак тук.
Тик ана кулы назлаган
Бала гына була шук.

Әниләр бит безгә гел кирәк
Кеше — бала, ничәдә булса да
Ә балага: җылы, наз кирәк.
Әниемнең кулларын тоярга
Теләк булмаган көн юк, сирәк.
Кыналарың чәчәк атты, әнием,
Өебезне торалар бизәп.
Ләкин, синнән ерак булган чакта,
Әй сызлана, сызыла йөрәк.
Мәңгелеккә тумаган аналар,
Игътибарыбыз кайчак бик сирәк.
Дуслар! Кадерләгез, еш кайтыгыз,
Безгә җирдә алар бик кирәк.
Кыналарың белән бергә көтәм,
Әнием кайт өйгә тизерәк.
Кыналарның матурлыгы түгел,
Торсаңчы син өебез бизәп.

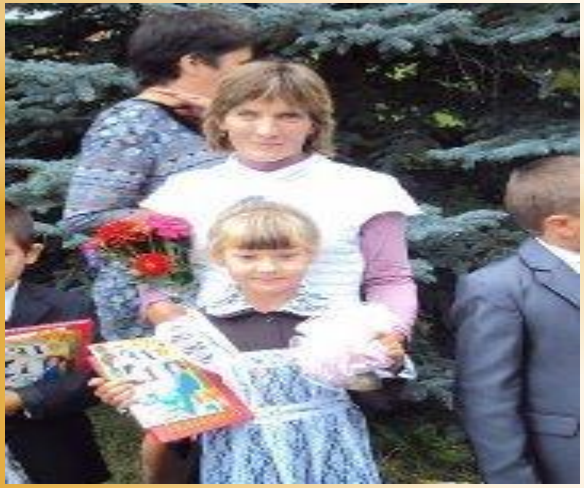

Яратыгыз

«Якын кеше – кем ул?», – диеп сорамагыз,
Иң якыны ӘНИ була сез уйлагыз.
Кадерләгез аны хаман, гел аңлагыз,
Исәнлеген булдырганча дим саклагыз.

Мөмкин чакта, кулларыннан назланыгыз,
Күзләреннән тик яшьләрен тамызмагыз.
БАЛА икән бала булып сез калыгыз,
Хөрмәтләгез аналарны, яратыгыз.

Әниләрне саклыйк!
Әниемнең эше – иң изге эш,
Әниемнең сүзе – иң назлысы.
Әнием кулы – иң йомшагы,
Әниемнең йөзе – иң-иң яктысы!

Авыр сүзне әйтмик әниләргә
Аларга без итик гел ярдәм.
Әниләрне саклыйк , яратыйк
Калсын әле алар гел күркәм!

Әниләргә назлы сүзләр җитми,
Җитми әле мактау, котлау да!
Ә бит әниләрне гел яратып,
Зурлау кирәк барыбызга да!

Чәчләреңә, Әни, чал керсә дә,
Син бит минем йөрәк түрендә,
Озак яшә, кадерлебез, авырмыйча,
Син дөньяда безгә бер генә.
Сәламәтлек ташламасын сине,
Һәрбер көнең үтсен шатлыкта.
Яшәү яме, дөнья иминлеге
Юлдаш булсын синең тормышта.
Саф теләкләр ургый күңелдә,
Сине котлап туган көнеңдә
Шатлык булсын һәрчак юлдашың
Сүнми янсын бәхет кояшың.
Сәламәт бул, гел елмаеп яшә.
Бәхет кунсын күңелең түренә.
Безгә терәк-канат булып,
Армый атла гомер үренә.

Әнием гел балкып тора
Күктәге йолдыз кебек.
Мин дә тырышам булырга
Газиз әнием кебек!

Иренә белми әнием,
Көн буе эшләр карый.
Күңелемне юатырга
Син бар бит әле ярый

Өйрәтәсең һәр нәрсәгә
Зур сабырлыклар белән.
Рәхмәт әйтеп тәбриклим.
Әниләр көне белән!

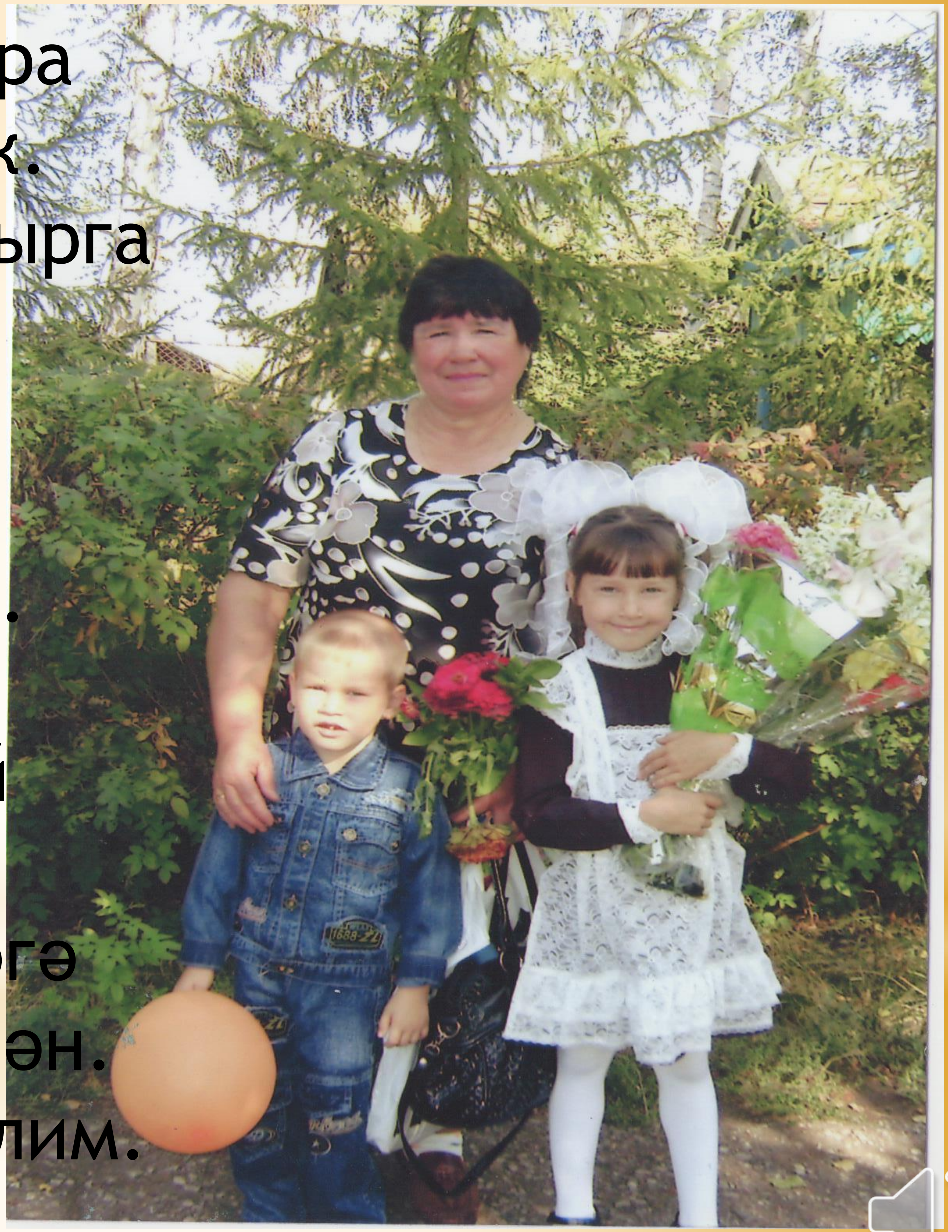

Иң гүзәл кеше –
Әнием минем.
Иң уңган кеше –
Әнием минем.
Иң матур кеше –
Әнием минем.
Җылы иркә наз –
Әнидә генә.
Татлы, назлы сүз –
Әнидә, беләм!
Яратам аны,
Һәрчак булышам,
Картайтмас өчен
Мин бик тырышам.